

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl. 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună — mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Aprilie v. 1889

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány* — *Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiu, 31 Martie st. v.

Atențiunea lumii politice este îndreptată asupra României.

Crisa ministerială, după-cum ne-a anunțat aseară firul telegrafic, a intrat numai într'un stadiu nou, dar' până ieri n'a fost rezolvată și nu scim să fie rezolvată nici până astăzi.

Ori-ce schimbare de guvern în ori-care țară cu instituțiuni parlamentare este mai mult sau mai puțin împreunată cu dificultăți ca și acele, pe care le întâmpină suveranul României în momentele de față, când are să-și aleagă noi consilieri la conducerea afacerilor.

Căci în statele moderne constituționale dela bărbății care sunt chemați să formeze un guvern se pretinde nu numai să întruiească destoinicie, cunoștință și experiență de oameni de stat, ci totodată să fie și expresiunea constituțională a țării, să fie ieșiți din majoritatea reprezentanților ei legale. De aceea sînt multe de chibșuri și de cum-penit atât din partea suveranului, cât și din partea acelora, care au să formeze guvernul și în țara vecină a fraților noștri.

Cu toate aceste crisa ministerială din România ni-se pare, că de astă-dată este extraordinar de lungă. Și nu e mirare, dacă cecurile politice și presa de pretutindenea se întreabă și se încearcă a găsi explicarea, pentru-ce atât de greu poate afla regele Carol un bărbat de stat, care să alcătuească un cabinet destoinic de guvernare?

După noi, nu începe nici cea mai mică îndoeală, că aceste greutăți provin din situațiunea parlamentară și numai dintr'aceasta.

Din alegerile parlamentare din anul trecut majoritatea în corpurile legiuitoare a abținut-o grupul junimiștilor, chemat din voința regelui la guvern după căderea cabinetului național-liberal Ioan Brătianu, în coalițiune cu partidul liberal conservator reprezentat prin domnii general Florescu, L. Catargiu, Al. Lahovary și fracțiunea liberală a dlui G. Vernescu.

Conform acestei majorități, guvernul reconstruit tot sub presiunea dlui Teodor Rosetti a fost și el o coalițiune a politicilor junimiști cu conducătorii liberal-conservatori Al. Lahovary și generalul Manu și cu domnul G. Vernescu, ear' conducătorii conservatori mai bătrâni L. Catargiu și gen. Em. Florescu au ocupat locurile importante de presidenți ai corpurilor legiuitoare.

Scurtă vreme după deschiderea camerelor această majoritate de coalițiune junimistă-liberal-conservatoare a fost stîrbită prin aceea, că din incidentul discuțiilor asupra reînființării francopurturilor Galați și Brăila domnul L. Catargiu împreună cu un număr de aderenți mai deaproape ai sei a intrat în conflict și apoi în opoziție cu guvernul.

Dar' acest din urmă, și părăsit fiind de domnul L. Catargiu, a intrunit majoritatea în parlament și a rămas în poziție de a guverna mai departe.

Pe urmă însă a intrat în conflict cu colegii sei ministeriali și domnul G. Vernescu, din pricina numirilor sale la înalta curte de casație, și a silit întreg cabinetul să demisioneze.

Hotărîrea la această demisiune a cabinetului va fi inspirat-o, după-cum se putea ceti în foile guvernamentale, în prima linie intențiunea de a scăpa de domnul G. Vernescu, cu care alătura ceialalți membri ai guvernului nu mai puteau sta, ear' d-sa singur nu voia să demisioneze.

Nu s'ar pute însă dice, că chiar și demisionând numai dl G. Vernescu singur, cabinetul Rosetti—Carp ar fi putut guverna mai departe. Căci și dl G. Vernescu, dacă părăsia guvernul, probabil că ar fi intrat în opoziție, și anume nu numai singur, ci cu un număr oare-care de aderenți, care ar fi sporit voturile opoziților și ar fi stîrbit și mai tare majoritatea guvernamentală.

Ear' dacă ne aducem aminte, că și făcînd dl G. Vernescu parte din guvern, s'a întemplat cazul destul de neobișnuit în viața parlamentară, că guvernul a obținut la votare majoritate

numai de un vot, trebuie să ne îndoim, că guvernul ar fi putut să guverneze mai departe fără spriginul acestui politician și al oamenilor sei.

De aceea credem, că și demisionând numai singur dl G. Vernescu, cabinetul Rosetti—Carp trebuia să facă ceva, pentru-ca să-și asigure capabilitatea constituțională de a guverna mai departe. Sau că trebuia să pacteze cu alt grup parlamentar, ca să compenseze pierderea de voturi cauzată prin dnii Catargiu și Vernescu, sau trebuia să consulte țara într-o nouă alegere, sau în fine trebuia să se retragă, pentru a face loc altora. În consecință dîcem, că rezistența dlui G. Vernescu de a demisiona singur n'a putut schimba desvoltagea naturală a situațiunii, ci cel mult a accelerat-o, silind guvernul să se retragă deodată, fără a mai pute face alte încercări de a se menține la putere.

Ce se va întempla mai departe? Lucru natural, că noi, care numai faptele complinite le putem aprea, care n'avem nici o legătură directă cu factorii hotărîtori ai României și nici un amestec în treburile lor, numai presupune putem, dar' nu putem să nimic pozitiv.

Presupunem dar', că dacă grupul junimist nici după demisiune nu voiesce sau nu poate pacta cu un alt grup parlamentar, dacă nu voiesce sau nu poate să obțină mandatul de a disolva camerele și a face alegeri nouă, apoi în situațiunea parlamentară de astăzi tot numai un politician de nuanță conservatoare va pute să primească sarcina de a forma noul cabinet. O dîcem aceasta, cu toate-că dnii Lascar Catargiu și generalul Emanoil Florescu au refuzat, după-cum se scie, a primi această sarcină. Majoritatea cel puțin relativă a camerelor actuale este a conservatorilor, ear' consecința constituțională, de care totdeauna a știut să țină cont regele Carol, este, ca ei să fie chemați a forma guvernul.

Că în ce formă se va întempla aceasta, cine va fi anume presidentul fiitorului consiliu de miniștri, din care persoane anume se va alcătui cabinetul, fi-va aceasta un cabinet pur conservator sau numai în prevalență conservator, sau un cabinet de coalițiune, put-se-va susține cu camerele actuale, sau va obține mandatul de a se disolva, — sînt tot atâtea întrebări, la care nici nu putem, nici nu voim să răspundem, ci așteptăm în liniște desvoltagea ulterioară a lucrurilor.

Nu mai singur asupra unei împrejurări voim să reflectăm câteva cuvinte.

Când în zilele aceste regele Carol a chemat pe dl L. Catargiu la palat și l-a însărcinat cu formarea cabinetului, mai multe foi din monarchia no-

astră au lăsat să transpire, că aceasta ar fi a se considera ca o isbîndă a uneltirilor rusesci, ca un succes al dnului Hitrovo, care s'a reîntors din Rusia la București cu „nove instrucțiuni dela Țarul și cu nouă fonduri de dispozițiune dela comitetul de acțiune panslav“.

După-ce, precum am dîs mai sus, este foarte probabil, că tot conservatorii, fie cu sau fără dl L. Catargiu în frunte, vor forma noul cabinet al României, merită să ne dăm seamă, ce valoare pot avé asemenea aserțiuni.

Părerea noastră este, că ele la tot cazul sînt exagerate. Sorgintea lor este temerea cercurilor politice ale monarhiei noastre, că conservatorii ajunși la guvern, după-ce este știut, că fiind în opoziție au combătut politica externă a cabinetelor premergătoare, vor abandona această politică și vor inaugura alta mai rece pentru monarchia austro-ungară și mai caldă pentru imperiul nordic.

Până la un punct oare-care nu putem dice, că nu este motivată această temere, dar' numai până la un punct oare-care. Și apoi alta este a fi în opoziție și alta a fi la guvern. Și dl general Manu a intrat în cabinetul Rosetti—Carp cu reputațiunea unui rusofil, care a combătut politica externă și forificățiunile dlui I. Brătianu, dar' ajuns la portofoliul de război, n'a mai combătut nici politica externă, ear' lucrările de fortificare le-a continuat cu aceeași energie, ca-și-cînd d-sa le-ar fi inițiat dela început.

Căci la oameni politici de valoare nu dau tonul sentimentele de simpatie ori antipatie, ci interesele adevărate și bine înțelese ale țării.

Drept-aceea putem aștepta, că și dacă va veni la guvern dl L. Catargiu sau altul de vederile d-sale, rusofilismul, sau dacă voii, anti-austro-germanismul d-lor nu va schimba politica externă a României contrar intereselor ei, decât cel mult până la neutralitate — fie ori-cât de pronunțată.

Aceasta o garantează, dacă nu va fi deajuns capacitatea politică a respectivilor, sentimentul treaz al țării, experiența trecutului și stăpînirea înțeleaptă a regelui Carol.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 31 Martie st. v.

Legea militară în casa magnaților.

În sfîrșit după mai bine de 5 luni de zile s'a terminat în parlamentul unguresc și desbaterea asupra legii militare. Casa magnaților a primit proiectul și în desbaterea generală și în cea specială împreună cu faimoasa rezoluțiune a lui Gajáry la §. 25.

crăișorul, cu tot ce e în el în pădurea cea mai mare din lume. Până ai bate în palni palatul crăișorului nu mai sta față în față cu curtea împărătească.

Împăratul dimineața următoare privi ca de obicei pe fereastră, dar' mirarea lui fu mare, când trebui să vadă, că numai locul palatului sta față în față cu el. Nu-și credea ochilor, dar' după-ce chemă pe toți curtenii și și acestia îi spuseră, că palatul nu-i ca'n palmă, creșu ochilor sei.

Supărat până la nebulie, împăratul dete poruncă slugilor să plece după ginerele seu și să-l aducă viu sau mort la curte legat în lanțuri. Slugile, îngrijite de ceea-ce se va întempla, căci iubiau din toată inima pe crăișorul, plecară la drum.

Merseră ei cât merseră, și numai ce dau de vînători, care erau plini de bucurie, deoarece aduceau o mulțime de vînat. Dintre ei crăișorul era mai vesel, căci pusecase un cerb, ca și de care nu se mai veduse în partea locului, pe care avea de gând să-l cîntească soacului seu. Mirarea și supărarea lui fu mare, când auți de cele întemplate și de porunca împărătească, și îndată și-a și adus aminte de felinar, din pricina căruia trebuia să-i vină nenorocirea. Slugile îi mai spuseră, că împăratul în supărarea sa cea mare le-a dat poruncă să-l și lege, ca să nu le scape

Din decursul desbaterii generale mai înregistram următoarele momente: Metropolitul Miron Roman a dîs, după „Pester Lloyd“, următoarele: „Un onorat membru al acestei înalte case a documentat ieri din citate, care se referese la timpuri de mult trecute, că paza noastră trebuie să se îndrepte spre Orient. Aceasta așa a fost în timpurile de mult trecute, dar' tot atât de sigur este, că foarte adese a trebuit să luăm poziție față cu atacuri, care au fost îndreptate în contra noastră din alte părți. Fiecare patriot trebuie să țin-tească a potența capabilitatea de luptă a puterii noastre armate, încât monarhia să se deosebire patria noastră să fie scutită de primejdiile din ori-care parte și vadă monarchiei față cu străinătatea să fie asigurată față cu ori-ce eventualitate. De aceea la proiectul acesta nu se poate gândi numai la Orient, căci primejdia amenințătoare de acolo ușor se poate combate. Ori-cât de mult stimează raportul amical, care ne leagă cu puternicul nostru aliat, cu imperiul german, și cât de mult se încrede în el, totuși doresce o astfel de armată, care eventual să fie în stare de a asigura existența noastră de stat și poziția de mare putere a monarchiei și față cu imperiul german. Fiîndcă proiectul corîspunde acestui scop cât se poate de bine, îl primesce“.

La această vorbire observă guvernamentalul germano-jidan: „Făcea cu deservire impresiune, că capul bisericii române ort. a făcut această enunțiațiune cu ascuțit învîlit în perfectă fineță diplomatică, pentru a contrabalansa o enunțiațiune a fratelui seu de oficiu în Christos evanghelio-luteran. Oferind adecă ieri Ilustritatea Sa superintendentul Deutsch sângelei și avutul seu pentru casul, când vom avé a merge „in portes orientales“, Excelența Sa metropolitul a creșut a indigeta, că nu se as-trîng norii numai în Orient și că prelungă toată stima pentru alianța germană, trebuie să fie întocmită puterea noastră armată astfel, ca să poată face față împregiurărilor și fără, ba chiar și contra acestei alianțe“. Aflăm, că este foarte interesant acest episod parlamentar și nu mai puțin și comentarul lui.

De oare-care importanță pentru noi este și un pasagiu din vorbirea con-telui Stefan Keglevich. Il reproducem în următoarele:

Decretarea limbii maghiare de stat ca limbă de examene nu o consider de o idee norocită și realizabilă, căci dacă concetățenii noștri români sau sârbi, care nu știu nemțesce, vor fi siliți să răspundă unguresce, apoi vor simți, că Maghiarii s'au apăr-ă contra limbii germane, dar' dela

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Felinarul ruginit.

— Poveste. —

(Urmare.)

Luna de zile trecu, în curtea împărătească multe supărări, că vede Doamne, împăratul se aștepta la nenorocirea fiicei sale, căci la această fată ținea mai mult decât la ochii sei din cap; și își făcea fel de fel de mustrări pentru nesocotința lui, de a-și mărita fata după un nu știu ce taie-fugă, că doar' ficiorul acelei babe gârbovite, din a cărei față nu puteai vedé decât sârăcia din copilărie, nu putea avé, după gîndirea lui, decât un ficior ca vai de el, potrivit pentru vre-o fată să-racă, dar' nu pentru o fiitoare împărăteasă.

Împăratul nostru însă a fost în mare ră-tăcire, deoarece-că în ziua și la cîșul sciut por-țile curții se deschiseră și intră în lăuntru o trăs-ură aurită, nu așa, dar' țî-se părea că nu e făcută de mîni omenești. Patru cai albi ca spuma laptelui, țî-se părea că zboară, și pe ei nîsca hamuri împodobite tot cu petri scumpe. Când se oprî trăsura înaintea curții și se sco-borî din ea mirele, nu așa de frumos, dar' țî-se părea că era rupt din soare, fata împă-ratului, până aci posomorită, se schimbă; în

sfîrșit bucuria tuturor era la culme și se în-cinse un ospet numai ca acela.

Împăratul, plin de bucurie, cînstesce gi-nerelui seu jumătate din împărăție, ear' după moartea sa toată.

Cel dintîiu lucru al mirelui ajuns acum crăișor a fost, că a chemat la o adunare mare oameni din toate părțile stăpînirii sale; pe toți dearîndul l'a întrebat despre lipsele ce le au, apoi le-au împărțit bani, bucate și tot ce le-a pofit inima.

Partea de împărăție dată în stăpînirea crăișorului înfloria și tinerii trăiau ca doi por-umbel, căci mireasa își iubia bărbatul și în-grijia de el ca de ochii ei din cap, dar' și acesta își arăta nemărginita lui iubire față cu nevasta lui, pe care n'ar fi supărat-o pentru lumea asta. Împăratul, care acum își scia așe-đată fata, în toată dimineața privia plin de bucurie la frumosul palat, pe care l'a dat drept zestre fetei sale, și la pod, și îi rideau ochii bătrînului, când vedea pe ginerele seu cu fîica sa stînd în fereastră și îndrăgos-tindu-se.

Vestea despre traiul bun dintre ei, pre-cum și despre bunătatea inimii crăișorului străbătuse departe dealungul și dealatul îm-părăției, așa că nu mai auđiai vorbindu-se despre alta, decât despre crăișor și soția sa.

După-ce crăișorul s'a pus în bună rîn-duală cu toate celea, a chemat mai mulți fi-

ciori de împărați la sine, și cu acestia în to-vărășie s'a dus la vînat, că crăișorul nostru și vîna bucuros, mai ales dihanii care aduceau stricăciune oamenilor, prăpădindu-le vitele și nimicindu-le bucatele.

Fata de împărat acum crăișoară își pe-trecea vremea cu punerea în rînd a lucruri-lor de casă. Deodată numai ce intră o femeie la ea și-i povesti, cum un om strîgă pe stradă, că el are un felinar nou și-l dă bu-curos pentru unul vechiu. Apoi îi mai po-vesti, cum o servitoare se plînge, că printre vasele din culină se află un felinar vechiu ruginit, pe care nu-l poate așeza nicăiri, din cauză că e prea mare, și o rugă să o lase să schimbe acel felinar cu cel nou dela omul de pe stradă. Crăișoara se învoiesc și femeie dădu felinarul cel vechiu pentru cel nou, fără a scîi, că întreagă puterea crăișorului sta numai în felinarul acela.

Omul de pe uliță, — care nu era altul, decât chiar acela, care dîsesc, că e frate cu crăișorul precînd era băietăndru și căruia tot o vrăjitoare îi spusese, că băiatul a ieșit din peșteră prin puterea inelului și că acum a ajuns crăișor preste jumătate împărăția îm-păratului Roșu, — vedîndu-se cu felinarul, nu-mai ce se apucă și îl frecă bine, și îndată se iviră înaintea lui duchurile și îl întrebă: „ce poruncă ne dai, drag domnul nostru.“ El apoi le porunci să mute palatul, în care locuia

din mîna, dar' ei cunoscînd pe bunul crăișor, nu o să-i facă rușinea aceasta.

Crăișorul însă le porunci să împlinească cu scumpătate porunca împărătească, că pentru el, — sciîndu-se nevinovat, — nu e nici o ru-șine, dacă va fi băgat și în lanțuri.

Așa slugile îi legară și haid, cu el la curțile împărătesci. Împăratul nu s'a putut stăpîni, nu-l prindea locul acasă și ieșise în calea lor până la capătul satului. Când vedu pe ginerele seu, despre care el gîndia, că s'a fi acuns undeva, după-ce îi nefericise fata, îl cuprînseră lacrimile, așa că curgeau pe fața lui ca bobii.

Împăratului cum țî-se făcuse milă de ne-norocirea ginerelei seu, mai ales după-ce ceti și din fața acestuia, că supărarea lui e mai mare, și dete poruncă slugilor să-l deslege din lan-țuri. Ginerile apoi se rugă de împăratul să-i dee timp de gîndire de vre-o 3 zile, în care el crede, că va afla despre soartea nevastei sale, și dacă Dumnezeu îi va ajuta, va aduce și palatul la locul seu.

Își bătea și își tot bătea capul bietul crăișor, cum, Doamne, țî-s'a întemplat această nenorocire, și cum își bătea așa capul, numai ce-i veni în minte inelul, pe care și acum îl purta pe deget. Frecă deci inelul și ieșiră du-churile cele trei și îl întrebă: „ce poruncă ne dai, drag domnul nostru?“ Crăișorul le po-vesti întemplarea și le porunci să aducă pa-

ei pretind să învețe într'un an limba maghiară, care este cu mult mai grea. De aceea ei vor face ca și până acum examenul în limba maternă, consiliul fiind, că s'a intenționat a-i săli să învețe limba maghiară într'un an și că armata austriacă i-a scutit de aceasta și le-a conces să facă examenul în limba lor maternă. Prin aceasta nu va crește simpatia respectivilor voluntari pentru ideea de stat maghiar. Cu toate acestea primesc proiectul, în prima linie pentru-că el voese stabilirea, susținerea și potențarea puterii de apărare comună etc.

La acest punct din vorbirea conțelui Keglevich a răspuns ministrul-president Tisza următoarele: „Relativ la primirea limbii statului și-a exprimat dl conte Inghiere, că se va pute dice, că noi ne-am apărât contra rigoarei limbii germane și voim să silim pe alții să învețe ungurese, ceea-ce este tot atât. Dar' cu permisiune, nu este tot atât. Eu din parte-mi n'am fost și nu sînt pentru a silii pe cineva în privința limbii (Nu, Doamne ferească! Red. „Trib.“), dar' nici nu pot recunoaște, ca în statul acesta limba maghiară să aibă același rol cu cea germană. Ungaria este un stat alcătuit din diferite naționalități, dar' după dezvoltarea lui istorică un stat maghiar. Poziția limbii maghiare este prin urmare alta ca a celei germane sau a alteia, și de aceea sînt convins, că despre intențiunile rezoluțiunii nu se va face nici-când usul, de care se teme dl conte.“

Vorbe sucite, în care se ascunde arbitraritate și brutalitate. Dar' se întrebăm pe dl ministru-president numai aceea, de unde și pe ce-i bazează convingerea din urmă, după-ce fără nici un scrupul a lăsat să se decreteze ignorarea limbilor majorității cetățenilor Ungariei?

În sfîrșit mai observăm, că dintre prelații români au participat la votarea legii militare în casa magnaților, afară de metropolitul Miron Roman, episcopii Mihail Pavel, Dr. Victor Mihail și Ioan Metianu — se înțelege toți pentru proiect.

Crisa ministerială în România.

„Correspondence de l'Est“ anunță, că după-ce s'a zădărnicit și combinațiunea ministerială Florescu — Rosetti — Carp, l'a chemat regele Carol ear' pe dl L. Catargiu la oarele 7 alaltăseară și l'a însărcinat cu formarea cabinetului. Dl Catargiu se fi prezentat următoarea listă de miniștri: Catargiu: presidiu și interne; Lahovary: externe; Manu: războiu; Vernescu: finance; Gherrassi: justiție; Păucescu: domenii; Boerescu: culte. Această listă se fi obținut sancțiunea regelui, ear' noul guvern ar avé să se prezenteze astăzi camerelor.

De ale nihilistilor.

„Politische Korrespondenz“ află, că în cercurile bine informate toți sînt convinși, că studenții din Zürich, care au fabricat dinamită, preparau un atentat contra Țarului și că acest atentat era să se facă cu ocaziunea venirii

Țarului la Berlin, ear' nu în Danemarca, cum se credea până acum, căci nihilistii știu bine, că acolo el este mai bine păzit decât pute să fie ocrotit în Germania.

Totdiarul sus menționat mai afirmă, că complotul plăsmuit la Zürich este în legătură cu complotul făcut la Vilna acum doi ani.

Deodată cu această scire se mai scrie, că autoritățile militare au confiscat toate cărțile de rugăciuni ce aveau soldații, deoarece se s'a descoperit la Cestuehau și Pistrkov, că în fiecare carte de rugăciuni se afla cusut și câte un manifest nihilist.

Cestiunea albaneză.

Referitor la această cestiune cetim în diarul „Squipetari“ următorul apel ce-l face către presa română:

Avem la ordinea zilei în Europa cestiunea cea mare: cestiunea balcanică. Nici odată, nicăiri și în nici o împregiurare nu se va găsi o cestiune mai importantă pentru întreaga Europa ca cestiunea aceasta, a cărei valoare și interes s'au mărit enorm dela deschiderea canalului de Suez încoace.

Acum dar' e momentul și aci e locul, ca diaristica Europei să se fie la înălțimea chemării ei și să se ocupe zilnic, ca să lumineze diplomația lumii asupra acestei cestiuni atât de grave, menită a provoca prin neglijența Europei o conflagrațiune generală!

Ni-se sfășie însă inima de durere, când vedem diaristica Europei atât de indiferentă!

În cestiunea balcanică stă întărirea sau sdruncinarea intereselor celor mari europene; și cu toate aceste presa, care trebuie să fie un ochiu neadormit, stă impasibilă!

Poporul albanomacedonean este menit dela natură ca să fie sentinela fidelă și devotată de echilibru al intereselor economice și politice ale statelor mari comerciale, și cu toate acestea, presa franceză, germană, engleză, italiană etc., care aud bine, cum acest popor din mormântul său național... cere viață, și nu se interesează cătuși de puțin a vorbi ceva măcar despre trebuința și importanța mijloacelor lui de înviere și de cultură!

Această vinovată somnolență ne măchese adună!...

Ce face presa română? Nu vede ea oare, că slavismul lucră fără preget a cutopti două elemente surori latine, adică Albanzii și Românii? De ce stă mută? Nu înțelege ea oare, că moartea Albano-Macedonei este peirea României? Nu scie ea, că datoria principală a diaristicii române este să vegheze asupra intereselor generale ale poporului român? Atâtea foi publice, mari, ocupă atâtea coloane lungi cu cestiuni de mică însemnată de prin Asia și Africa; cum nu dic ele 2 cuvinte măcar asupra dreptului de existență și cultură al fraților lor de preste Dunăre, Albano-Români? Nu scie România triaul Românului de sub Slavi? A uitat România, că Slavii le-a desființat școalele naționale din Basarabia și Bulgaria? Cum lasă cu atâtea nepăsare, ca influența rusă să se întindă și să pună mâna și pe ceilalți frați ai lor din Balcani?

Ni-se inecă ochii de lacrimi!!

Poporul bulgar, o mână de oameni fără cultură, de ieri de alaltăieri a scos capul în lume, și cu toate aceste are mutra să cugete și el la cucerirea Albano-Macedonei!... În jurnalele lor și chiar în foiletoane nu vești decât numai politică externă, și au caragiul a spune, că au drepturi asupra Albano-Ma-

cedoniei! Și România, regatul României, protectorul de drept al elementelor latine din toată Peninsula-Balcanică... stă atât de nepăsător!

Această neglijență nu o putem considera altfel, decât ca o crimă națională!

Aducem așadar' aminte diaristicii în genere și în special celei române greaua ei răspundere morală și o rugăm să se ridice la diapasonul posibilității și de acolo să pună în joc toată greutatea vechimii, a serioității și a influenței sale spre a solicita la guvernele lor respective mijloace de cultură și protecția lor asupra a 6,500.000 de Albano-Români din Peninsula-Balcanică, meniți dela natură, geograficește și prin curagiul lor a fi stavila cea mai sigură contra curentului slavice ce amenință Europa întreagă!

Aceasta este una din ocaziunile cele mai favorabile, când jurnalistica, prin sacrificiile ce va face prelângă serviciul imens ce va aduce națiunii lor respective, va pute căpăta legitima și vecinica noastră recunoștință!

CORRESPONDENȚA „TRIBUNEI“.

Cluj, 9 Aprilie n. 1889.

Earăși un atentat ca eflux al șovinismului maghiar. Ați încă înainte de ameași se lășe ca fulgerul scirea, că „Clubul Athletic“ din Cluj ține ședință și că între obiectele aceleia ar fi la ordinea zilei și excluderea unuia dintre cei mai zeloși și mai deștini membri, care nu odată a câștigat premii în lupta de emulare. Tinerul Al. Bohățel, jurist, o se fie victima, pur și simplu pentru-că a avut curagiul de a le spune universitarilor franc, dar' lămurit, că universitarii români (78 la număr) nu ar fi aplicați a purta ca însemnii calpagul în forma proiectată, pentru-că firesce, nici chiar în cazul când ar fi provăcut cu colorii ungurești, n'ar servi ca de însemnii, ci de a face capital politic, a face cestiune de patriotism.

Acest tiner are să fie excomunicat din acel club, pentru-că a avut curagiul, de a-și oferi modestele puteri întru aflarea modalităților, care ar pute duce la consolidarea raporturilor dintre universitarii români și maghiari, — până aci nu chiar de tot cordiale.

Încep tinerii și finesc bătrânii; pentru-că trebuie să scim, că în fruntea „Clubului Athletic“ stă Br. Iozsika și alți mulți notabili și bărbați de valoare în opiniunea publică maghiară.

Observ însă, că patriotismul nu se măsura și nu valorează după mărimea cocardei, după-cum își închipuiesc compatrioții nostri în utopia lor nemărginită! Fapte trebuiesc și earăși fapte. Dealtmintearea voui servi eu cu una: Confratria noastră, prelângă alte societăți și reuniuni, au și o societate de lectură, — „Egyetemi kör“, — subvenționată de guvern cu 500 fl. anual; scopul ei e a se perfecționa și cultiva în limbă și sentimente patriotice, va să dică a înveța să stimeze și pe bărbații binemeritați. Acum cine ar pute contesta, că un Tisza, un Csáky, nu sînt patrioți, pentru-că în fine cine a exopertat și a făcut pentru interesele rasei maghiare și spre ruinarea celorlalte naționalități mult mult decât chiar Tisza? Și ce să vești; în ședințele acestei reuniuni se ia conclud protocolar (deși mai târziu s'a mistificat întreaga afacere), ca portretul lui Csáky (din incidentul ordinațiunii referitoare la limba germană) să fie delaturat din acea localitate; mai nenorocos a fos dl Tisza, pentru-că compatrioții, în mijlocul demonstrațiunilor fiind preia ocupați și neavînd timp pentru concludere protocolare, brevi manu a fost dat afară pe fereastră din

mai din ciasul decînd sînt împreună; atunci crășoara îi dîse: „Dacă e treaba așa, atunci dragă bărbăte, să golim în cinstea zilei de astăzi, care e și de bucurie în viața noastră, câte un pahar de vin, și dacă tu îți golesci paharul tîu, apoi îți făgăduiesc, că și eu o să-l golesc pe al meu, cu toate-că acesta e cel dintîiu, pe care îl beau în viața mea“. Străinul, care și-ar fi dat și sufletul pentru nevasta lui, lua paharul și îl goli până în fund. Preste vre-o câteva minute însă el căpăta ameteți și cădî pe scaun strigînd ajutor, că e vai și amar de el. Crășorul, care toate le aușise din camera de-alături, sări din ascunșii și-și înfipse cuțitul în inima străinului dicînd: „Sufere și tu, mișelule și om de nimic, precum am suferit și eu din pricina ta, cu toate-că suferința ta mai că nici nu o poți asemăna cu a mea“. Abia își dete străinul sufletul și crășorul îi și luă felinarul, care se afla la învingătoreala străinului, îl frecă, și duchurile, vesele și ele că au ajuns earăși în stăpînirea bunului crășor, îl întrebă, că ce poruncă le dă, apoi el le dîse să mute earăși palatul și cu tot ce e în el la locul seu încă în aceeași noapte. Duchurile își făcură treaba. Împăratul dimineața privi ca de obicei pe fereastră și care nu-i fu bucuria, când zări earăși palatul la locul seu.

(Va urma.)

catul al II-lea. Au doar' nu sînt fapte generoase aceste? Dovedesc patriotism și entuziasm ca nicăiri în lume. Și la aceste reuniuni ne-a avisat domnul ministru de culte și instrucțiune, în conțelegere cu ministrul de interne, și apoi foarte probabil pe basa informațiunilor și recomandățiunilor date de senatul universitar, când a binevoit preagratios a denega tinerimii justa cerere, de a concede înființarea unei societăți cu caracter pur cultural și garantată prin legi sancționate de Maiestatea Sa.

Slab, foarte slab atestat de paupertate și-a dat despre modul cum se respectază legile la noi în această patrie nefericită și indeosebi într'un timp, când constelațiunea politică a Europei este acoperită de nori gri, încât este nesigur momentul, când are să izbucnească furtuna, care ar fi de dorit să ne afle strîns legați, ca astel lupta aceea desperată, lupta pentru existență să fie cu atât mai ușoară.

Dar' durere că tineretul maghiar nu se crește astfel și e de temut, că nici în viitor nu o să fie altcum. *Quid quid agis prudenter age, et respice finem*!) foarte bine se potrivește.

Servius.

CRONICĂ.

Dela Curte. Maiestatea Sa Monarchul, după petrecerea sîrbătorilor Pascilor în cercul familiei Sale la Ischl, Se va reîntoarce la Viena, unde va sta o lună de zile. Pe acest timp va veni și ducesa Gisela de Bavaria din München la Schönbrunn, unde va pleca mai târziu și Maiestatea Sa Monarchul.

Statute aprobate. Ministrul reg. ung. de interne a provăcut cu clausula de aprobare sub Nr. 20.833 a. c. statutele reuniunii femeilor evang. din Cașolt, ear' sub Nr. 21.081 a. c. statutele reuniunii „Iubire și credință“ din Reghinul-săseșc.

Nou oficiu postal. Pe linia căii ferate Budapesta—Brașov, între Ciucia și Huedin, s'a deschis un nou oficiu postal, cu începere dela 16 l. c., anume în Sebeșel. Acest oficiu postal va primi tot felul de trimiteri postale.

Noi doctori români. La facultatea filosofică din Budapesta a fost promovat la gradul de doctor în istorie și geografie dl Sevastian Radu, profesor la gimnaziul superior din Blaj, ear' la facultatea juridică din Cluj a fost promovat la gradul de doctor în științele politice dl Leon Scridon, de nascere de pe valea Someșului.

Bubatul. În Pianul-săseșc a isbucnit bubatul între băieți. Până acum sînt 40 de băieți bolnavi.

Non consul-general în Pesta. Din Paris se telegrafează, că șeful poliției Parisului, Gragnon, care a demisionat de curînd, va fi numit din partea guvernului francez de consul-general în Budapesta.

Cât de comic! Ministrul nostru de comunicațiune, dl Baross, precum se scie, e încredințat cu conducerea provisorie a ministerului de interne. Ministrul de comunicațiune dl Baross are prin urmare de multe-ori afaceri urgente cu colegul seu ministru de interne, cu dl Baross. Într'o zi dl ministru de comunicațiune Baross nu a găsit acasă pe dl ministru de interne Baross, deci neputîndu-se înțelege personal, a adresat o scrisoare ministrului de interne. Iată ce scrie: „Excelenței Sale consiliarului intim, cavalier al ordinului de fer cl. II. și ministru reg. ung. de lucrări publice și comunicațiune, dlui Gavril Baross de Ballus în Budapesta. Excelența Ta, dle ministru! Eu am onoare a cercera cu tot respectul pe Excelența Ta să te declari față cu proiectul alăturat în atacarea N... N... și să ai bunăvoința a mă încunoscînta despre hotărîrea D-Tale. Budapesta, la 1 Aprilie 1889. Gavril Baross m. p. — Și dl ministru de interne Baross răspunde colegului seu ministrului de interne Baross astfel: „Excelenței Sale consiliarului intim, cavalier al ordinului de fer cl. II. și ministru de lucrări publice și comunicațiune, încredințat cu conducerea provisorie a ministerului de interne, dlui Gavril Baross în Budapesta. Excelența Ta, dle ministru! Ca răspuns prețuitei D-Tale scrisori am onoare a-ți împărtăși, că mie-mi este imposibil a lua ceva angajament la proiectul pe care ți-l retrimite, în afacerea N... N... Primesc Excelența Ta expresiunea adîncei mele stime. Budapesta, la 2 Aprilie 1889. Gavril Baross m. p. — Și se scie, că ambele scrisori sînt scrise și subscrise de dl Baross cu mîna proprie.“

Societatea „Männergessangverein“ a dat aseară cu concursul capelei orășenesci un concert vesel în sala cea mare din „Gesellschaftshaus“. Programul consistînd dintr'un cor de I. Otto, un cor-tablou („Zigeunerleben“) de Schumann, un tertzet comic de R. Heineze și opereta „Liebeszauber“ de A. Müller a fost atrăgător, bine înscenat și bine executat. Asemenea bine alese și bine executate au fost și cele 7 piese din programul capelei orășenesci. Sala a fost atît de plină, încât înainte de începerea concertului nu mai era nici un loc de căpătat.

O descoperire arheologică. În comuna Recea, județul Romanai (în România), țeranii făcînd nise săpături adînci, au găsit mai multe obiecte de aur cu petri prețioase; au dat și preste mai multe sarcofage. Subprefectul local a făcut despre aceasta un lung

raport ministrului de interne, care raport a fost înaintat direcțiunii museului. În cîrînd aceste obiecte vor fi cumpărate dela țeranii a aduse la muzeu, ear' săpăturile vor continua sub supravegherea autorității, spune „Românul“.

Ciuma de vite în România. Diarele de preste munți primesc scirea, că gazeta oficială a Italiei publică o ordonanță a ministrului de interne, care din cauza boalei contagioase, care isbesce vitele în România, opresce introducerea în porturile italienești a tuturor animalelor de proveniență română, care aparțin rasei bovine și ovine, mai departe introducerea pieilor netăbăcite, a lănei brute și a coarnelor acestor animale.

O ședință solemnă a academiei franceze. La 4 l. c. academia franceză a ținut o ședință solemnă. Cu această ocaziune Meilhac, autor al mai multor comedii cu renume, și-a ocupat scaunul seu, la care a fost ales în academie în locul decedatului Labiche. Noul membru a ținut o disertațiune dintre cele mai interesante asupra marelui autor, pe care l'a succedat la academie. Meilhac a arătat, că Labiche a fost unul dintre cei mai modesti autori de teatru. Nici-odată operele lui n'ar fi vîdut tiparul poate, dacă Augier nu ar fi stors dela dînsul permisiunea, ca să tipărească câteva. Cât de modest a fost se poate vedea și din aceea, că din 200 piese de teatru cît a scris nu și-a pus iscălitura decât sub vre-o dece. Disertațiunii interesante și îmbogățite pe alocurea cu glume spirituale a răspuns Jules Simon cu multă căldură și interes. I'a imputat în cuvîntarea sa, că impreună cu domnul Halevy și Offenbach au scos opera franceză de pe scenă, introducînd opere cam banale, dar' fiindcă această imputare nu se refere decât la trecut, Simon primesce cu multă căldură în sinul academiei pe răticul de odinioară, care acum în ultimii ani a dat probe evidente despre talentul și patriotismul, cu care lucrează pentru gloria teatrelor și în general pentru mărirea literaturii franceze. Jules Simon a plăcut mult cu deosebire acolo, unde a vorbit despre patriotismul, cu care trebuie să lucreze un literat. Atât dînsul apoi, cît și Meilhac, și-au exprimat regretele lor în terminii cei mai călduroși, că cu această ocaziune nu pot să se bucure și de prezența ducelui de Aumale, ținut în pat din cauză că suferă de reumatism.

Exregina Natalia. După-cum află „Köln. Ztg.“, prin Sofia se vorbește și se ține ca lucru sigur, că exregina Natalia va recerca sinodul țerii pentru retragerea sentenței de divorț. Dacă sentența divorțului va fi retrasă, Natalia se va reîntoarce necondiționat în Sîrbia.

La cestiunea fondurilor grănițeresci româneseci dela Nasăud.

(Urmare).

Acest regiment a adus mari sacrificii de sînge în toate războaiele ce Austria a avut, începînd dela războaiele cu Turcii, cu Napoleon-cel-mare, cu Italienii, cu Germanii, și este destul de bine cunoscută purtarea cea leală și corectă a soldaților grănițeri la 1848 în contra revoluționarilor maghiari. Grănițerii dimpreună cu ceilalți soldați români de sub Iancu, Axente etc., au susținut lupta în Transilvania până-ce au venit Rușii. În detail se pot toate aceste afla în rapoartele oficiale făcute de Iancu, Axente Sever, popa Balint, apoi în istoria regimentului II. de dl G. Baritiu și în „Transilvania“, foaia „Asociațiunii“, unde sînt o mulțime de date publicate de un domn oficer român, care a făcut toată campania. Adevărul acestora nu se mai poate contesta.

Pentru-ca institutul de graniță să poată exista fără mari sacrificii din partea erarului, s'a aflat de lipsă înființarea mai multor fonduri.

Astfel se înființă așa numitul fond de provianțe. Isvorul principal din care s'a înființat acest fond a fost venitul din dreptul regal al comunităților militarizate, care venite mai înainte au incurs în caselle comunale, după militarizare însă s'au învîit să incurgă în acel fond.

Afară de aceste au mai incurs în acel fond și alte venituri mai puțin însemnate.

La an. 1830 s'a înființat fondul numit de montur, cu scop ca din venitele aceluia să se procure vestmintele de lipsă pentru militarii grănițeri, care până aci au servit în pace și în războiu cu vestmintele lor proprii. Fondul de montur s'a înființat din contribuiri dela toate familiile grănițeresci; apoi 2/3 părți ale arîndilor pentru pășune pe munții comunităților grănițeresci și ale venitelor din caselle comunale; din rebonificarea dela erar pentru vestmintele și încălțămintele cu care au făcut grănițerii campaniile de războiu, din platelennelor ce le prestau grănițerii oficerilor; jumătate arînda terenului excludat pentru erarul montan și întreaga arînda a muntelui „Dosul Stănișoarei“ și a dosului „Poienii-Rotunde“.

Desființându-se institutul militar de granițieri, foști granițieri, pătrunși de lipsa pogresului în cultură, în adunarea la 13 Martie 1881 au hotărât, ca unul de montur, care s'a recunoscută Maiestatea Sa prin ordinul din 20 Februarie Nr. 3595 de bu cumulativ al tuturor celor 44 de comunități foste granițiere și li s'a dat ca a lor proprietate și posesiune, se nu se împartă între comunitățile proprietare, ci s'erămână tot așa laolaltă bun cumuliv, un întreg nedespărțitor, vând fiecare comună o parte ideală necindibilă. Acest fond s'a numit „Fond de stipendiu“, din ale căi venite s'au dat și se dau încă spendii (burse) la fii numai de foști granițieri sau următorilor acestora.

Lăp a deceniu, prin autografal împășesc dela 27 August 1861 (dela Laxeburg), s'a restituit dreptul regal la 27 comune granițieresci din valea Rodn și la cele două comune din cercu Monorului.

Postii granițieri, tot din motivul mai is amintit, au destinat $\frac{3}{4}$ părți din mitul dreptului regal pentru înființarea unui fond numit acum: „Fondul colastic central“ din care s'au înființat școli în toate comunele, apoi școli populare superioare, școli de fete, un gimnasiu complet etc.

Tot asemenea s'au declarat și celelalte comune foste granițiere, în speranță că și regalile acestora se vor restitui fondului școlastic, respective granițierilor.

Aceste s'au restituit însă numai la 1872 (Martie 12) prin pactul încheiat între erar și reprezentanții fonderilor școlare și ai comunităților, aprat și acest pact decătră Maiestatea la 16 Aprilie 1872.

Încă la anul 1838, prin influența actului vicar episcopesc și bun Români Ioan Marianu și a câtorva bărbăciuni foarte puțini carte, dară cu nola tragere de inimă, s'a început înființarea a câte unui fond școlastic în fiecare comună, din ale căru venite se se plăsează salarul învățătorului din fiecare comună granițierească. În aceste fonduri au încurs venitele dreptului regis trilar din respectivele comunități.

Proprietatea fostelor granițieri față cuaceste fonduri n'a venit nici-când su întrebare, până în era șovinismului mghiari și special dela venirea pașei Baffy ca comite-suprem sau ca așanuntit comisar regesc preste fondurile granițieresci.

Pentru ca destinaținea acestor averi și scopurile sus arătate se nu se alterze, pe baza protocolului de invoie dij 27 și 29 Septemvrie și 5 și 6 Octovrie 1861, apoi la 13 și 21 Septemvrie 1862, s'a făcut un așa numit „Instrument fundational“, care s'ersevească ca document deajuns spre coprobarea deplină a dreptului de proprietate al numitelor fonduri la toate obiectele conserise, față cu ori-cine, fie persoană privată ori morală.

Aprobarea Maiestății Sale din 23 Mrie 1871 a acestui „Instrument“ dnpună cu clausula de aprobare a ministrului de culte și instrucțiune este următoarea:

În traducere românească autorizată: Nr. 6806.

Maiestatea Sa ces. și Reg. aposolică, prin Preaînalta Sa decisiune de etul Mienă în 23 Martie a. c. a binevoit Preagrățios a aproba acest instrument fundational în privința acelu princiipi, conform căruia cele 44 comunități, care s'au ținut de fostul regiment al II-lea român de graniță transilvan, voesc: ca proprietățile granițieresci recăștigate și tot felul de averi câștigate din acele și care se vor câștiga și de aici încolo, sub titlul de: „Fond de stipendii“ și „școlastic“ se se susțină ca fond comun neimpărțibil și nefolosibil spre alt scop, — și totodată a ordona: ca toate acele averi, care înainte ori după datarea acestui instrument fundational s'au redat faprice comunităților interesate, cum și acele averi, care s'au câștigat până acum din fondul deja aflător în posesiunea lor sau se vor câștiga de aici încolo, — în sensul acestui instrument fundational se se înscrie acurat (exact) în o carte de proprietate fundametală ca parte întregitoare a aceleia (instr. fund.) sub suprainspecțiunea ministrului reg. ung. de culte și instrucțiune publică, și un exemplar al acestei cărți de proprietate fundametală pentru controlă se se păstreze la amintitul minister, — mai încolo: ca pentru manipularea fondului din cestiune, precum

și pentru diregerea și suprainspecțiunea institutelor de învățământ și a convictului, ce se vor înființa și susține din ael fond, se se facă statute separate și prin reprezentanța comunităților proprietare și pe calea ministrului reg. unguresc de instrucțiune publică se se subștearnă spre aprobarea Preaînaltă.

Buda, în 10 Aprilie 1871.

Din mandatul dlui ministru.
(L. S.) Secretar de stat

Gedeon Tanárky m. p.

Administrațiunea acestor averi, pe timpul cât a sustat institutul de graniță, a fost concredută unei comisiiuni așa numită economică.

La desființarea graniței s'a ales decătră foști granițieri o nouă corporațiune ca continuare a comisiiunii amintite, recunoscută sub numirea de „comisiune administratoare de fondurile școlastice din Năsăud“ decătră toate autoritățile statului.

Această corporațiune s'a întregit de mai multe-ori și de facto există sub numirea de comitetul administrator al fondurilor școlastice granițieresci din districtul Năsăudului.

Din aceste rinduri de mai sus se vede, că toate fondurile sunt înființate decătră foști granițieri, care constituiră regimentul al II-lea românesc de graniță din Transilvania, sunt așadar proprietate exclusivă și nedisputabilă a lor, prin urmare dreptul de folosință a venitelor din acele fonduri încă este numai al proprietarilor și descendenților legitimi.

De granițier se consideră acela, care la desființarea regimentului în anul 1851, Ianuarie 22, a fost numărat între granițierii moșiei din ținutul fostului al II-lea regiment român de margine din Ardeal, ear' ca descendent acela, care va documenta:

a) că este născut din părinți granițieri, sau după tată, sau după mamă;
b) că locuiesce pe teritoriul fostului regiment sau are cel puțin atăta moșie, cât a fost o moșie mică granițierească;
c) că este Român și se ține de una din confesiunile de care se țin foști granițieri, adică gr.-cat. sau gr.-or., sau se vor țină în viitor.

(Va urma.)

POSTA ULTIMĂ.

Budapesta, 11 Aprilie n. Nou numiții miniștri au depus astăzi jurământul oficial în mâinile Maiestății Sale. Secretarul de stat Matlekovics a demisionat. Deputații au întâmpinat pe ministrul noi cu ovațiuni mari. Ședințele casei deputaților se vor amâna mâne până la 27 Maiu.

Berlin, 11 Aprilie n. Regele Umberto va merge în 18 Maiu la Berlin.

București, 11 Aprilie n. Lista oficială de miniștri s'a publicat astăzi: Catargiu: presidiu și interne, Vernoscu: finance, Lahovary: externe, Manu: războiu.

Berlin, 11 Aprilie n. Procurorul a cerut dela consiliul superior bisericesc acele relatve la cazul Stöcker-Witte.

Bruxella, 11 Aprilie n. Francia va revoca în curând pe ablegatul seu de aici, pentru gravitatea Belgiei spre Boulanger.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

București, 12 Aprilie n. În ședința camerei s'a făcut o interpelație relativ la politica externă a noului cabinet. Ministrul-president Catargiu răspundând a declarat, că devisa guvernului este neutralitatea. Relativ la expulzarea suditorilor rusesi guvernul va studia cestiunea, dacă expulzarea a fost îndreptățită ori ba. Carp a dis, că în timp de războiu cuvântul neutralitate n'are nici-un înțeles. El pretinde combaterea propagandei panslaviste. Lahovary va răspunde astăzi.

În urma schimbării de guvern vor demisiona mulți prefeți de județe.

Junimiștii vor vota noului cabinet bugetul și creditele pentru fortificațiuni. Nu este de temut, că deocamdată se va întâmpla vre-o schimbare în politica externă a țerii.

Bibliografie.

A apărut:

Neuer Volständiger Index

zu Diez' etymologischem Wörterbuche der romanischen Sprachen.

Mit Berücksichtigung von Schellers Anhang zur fünften Ausgabe.

Von Johann Urban Jarnik.
Heilbronn 1889.

Cartea cuprinde două părți:

I. Partea romană, dela pag. 1—237.
II. Partea neromană, în care se cuprind cuvinte din dialectele și limbile:

a) latină,
b) grecească,
c) germană,
d) celtică,
e) engleză,
f) bascică,
g) arabică,
h) slavică.

Apoi această parte cuprinde dicționarul cuvintelor onomatopoeice și al expresiunilor naturale, apoi diferite cuvinte din dialectele și limbile:

africană, albanesă, americană, asiatică, bengalică, berberică, caldaică, chinească, cimbrică, esthnică, etruscă, hebraică, hispanică, iberică, indică, karaibică, koreanică, kurdică, lapică-finică, letică, levantică, litanică, malaică, mexicană, mongolă, orientală-perică, oscică, persică-nouă, raetică, sabinică, sanscrită, semitică, syrică, turcească, tuscică, umbrică și ungară (maghiară).

Mai departe se află un conspect preste numele proprii ca Etyma, apoi un conspect preste cuvinte sinonime.

Gazeta satelor „Revista Agricolă“. Gazeta satelor, proprietarilor, arăndașilor și tuturor cultivatorilor în genere. Publicată sub auspiciile „Societății de agricultură“ din Craiova. Apare odată pe lună. Anul II. Nr. 9 din 25 Martie v. Fundată și redactată de: I. Pășereanu, agricultor, profesor de agricultură și științe naturale, de I. Nicolescu, profesor. Redacția și administrația strada Libertății. Sumarul: Lucrări parlamentare privitoare la vânzarea moșilor statului, la reforma administrativă și la monopolul licențelor. — Consiliul județean. — Desființarea școlii normale și luarea de măsuri pentru înființarea școlii de agricultură. — Starea sămănturilor de toamnă. — Lucerna, cultura și valoarea ei ca nutreț. — Împădurirea nășipurilor mișcătoare. — Plantațiunea salcâmului. — Câteva cuvinte asupra îmbunătățirii soției țeranului nostru. — Veterinarul și agricultorul în cestiunea îmbunătățirii rasei vitelor. — Ogoarele sterpe sau jaceră. — Bogăția în tanin a stejarului din țeară.

Extrase din foi bisericesci și școlastice.

Post vacant:

— Un post de paroh gr.-or. în comuna Rechita cu filia Strugar (parohie de cl. III-a), protopresbiteratul Sebeșului-său. Emolumentele împreunate cu acest post sînt: Dela 135 familii câte-o ferdelă de cucuruz în grăunțe și câte 25 cr., care computeate în bani dau suma de 169 fl. 37 cr., câte o ți de lucru de familie; dela umblarea cu crucea în ajunul Botezului 67 fl. 50 cr.; folosirea unui feneț; dela venitele stolare 96 fl. 50 cr. Toate aceste laolaltă dau suma de 403 fl. 87 cr. A se adresa până în 27 Aprilie st. v. a. c. la oficiul protopresbiterat gr.-or în Sebeșul-săsesc.

Căldărul Țilei.

1/19 Aprilie.

Julian: Maria Egipt.
Gregorian: Iustin.

Soarele: răsare 5.18, apune 6.44.

Buletin meteorologic.

Sibiin, 12 Aprilie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 726.1)	Diferența din prezintă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
717.3	+2.3	+4.4	+13.8 +4.1	S

Din țeară, 11 Aprilie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Tempera- tura Celsius	Vântul	
			direcția	țaria
Budapesta	746	+ 9.0	NO	1
Sătmăr	746	+ 7.2	O	1
Cluj	747	+ 8.0	S	1
Orșova	746	+ 9.8	O	1
Timișoara	747	+ 8.6	NV	2
Arad	746	+ 9.6	SO	2
Panciova	747	+11.6	O	1

Sosiți în Sibiin.

La 12 Aprilie n.

Hotel „Neurhrer“. Contele Stefan Keményi, oficer din Brașov; Iacobi, Fischer, Krausz, voiajeri.

Hotel „Imperatul Romanilor“. Rathauski, oficer din Brașov; Piankowsky, administrator de moșie din Alămor; Laurentiu Hențiu, notar din Săliște.

Hotel „Meltzer“. Herbert, privatier din Brașov; Binder cu familia, cancelist din Agnita; Fenyő, voiajer.

Economic.

„Sebeșana“, institut de credit și de economii, societate pe acții în Sas-Sebeș. Acest institut s'a început activitatea în Iunie 1887 cu un capital fundational de 15.500 fl. v. a. în 310 acții.

Depuneri s'au făcut în primul an de gestiune 27.022 fl. 18 cr.

Circulațiunea cassei a fost în total în anul prim de gest. de 169.931 fl. 06 cr. v. a.

Profitul curat a fost de 1880 fl. 12 cr. v. a., din care s'a decis în adunarea gen. a institutului, ținută în 31 Martie a. c., a se da 5% interese după capitalul fundational și alte 5% dividendă acționarilor. Astfel primul cupon la acest institut se va solvi cu 10%, adică 5 fl. v. a., fiind acția de 50 fl. v. a. Cuponul, în sensul decisiunii adunării gen., se va solvi și înainte de 1 Iulie.

Afară de aceea s'a dotat fondul de rezervă cu o sumă mai mare ca cea provădută în statute și s'au votat și spre scopuri filantropice 30 fl. v. a.

Opiniunea generală a acționarilor e de a se face încă o nouă emisiune de acții, și încă dacă se poate, în număr mai mare ca la prima emisiune, făcând firesce apel și la externi.

—

Legea pentru timbrarea loselor.

Dintre losese unguresci pot circula fără timbru numai losese cu premiu din 1870 și losese pentru regularea Tisei (1880), dintre losese austriace cele din 1864 ale statului, apoi losese de stat din 1854 și 1860.

În Austria se vor timbra losese unguresci: Basilica, „Jó-sziv“, Keglevich, Buda, Crucea-roșie ungurescă, apoi losese împrumutului ipotecar de 4%. Aceste losese însă în Ungaria nu au lipsă de timbru.

În Ungaria se vor timbra losese austriace: Crucea-roșie austriacă, Pálffy, Clary, Salm, Rudolf, Stanislaw, St.-Genois, Windischgrätz, losese de credit, losese navigațiunii cu vapor, losese regulării Dunării, losese de Innsbruck, de Laibach, de Cracov, de Salzburg, de Triest, Waldstein, losese comunale vieneze și cele ale scrisului fonciar de 3% din 1880.

În Austria, dintre losese țerilor străine pot circula numai 19 feluri de losese: prusiane de 3% la 100 taleri, curhesice la 40 taleri, bavareze de 4% la 100 t., badice la 100 t., odenburgice de 40 t., losese de Braunschweig, de Sachsen-Meiningen la 7 fl., de Anhalt-Dessau la 100 t., de Lübeck la 50 t., de Hamburg la 100 marce banco și la 50 marce banco, italienești ale crucii-roșii, rusesci ale împrumut. din 1864 și 1866, finlandeze la 10 t., svedice la 10 t., sêrbesci de 3% ale împrumutului cu premiu, sêrbesci la 10 franci (Tabak-Lose) și turcesci ale împrumutului cu premiu.

În Ungaria pot circula numai losese italiene ale Crucii-roșii și losese sêrbesci de 100 franci din 1881. (Cele dîntîu cu timbru de 7 cr., cestelalte de 32 cr.)

Toate celelalte losese străine neînșirate aci, sînt oprite de a circula.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 28 Martie 1889.

Bach lui Peirano, sêcără 4000 hect., 6-90 lei. Perlea lui Peirano, sêcără 2410 hect., 5-92 $\frac{1}{2}$ lei. Perlea lui Peirano, sêcără 1050 hect., 5-92 $\frac{1}{2}$ lei. Portocala lui I. Dreyfuss et Comp., sêcără 2000 hect., 6-30 lei. Grosovics lui Bellet, grâu 2900 hect., 8-90 lei. Perlea lui A. Verona, porumb 520 hect., 6-80 lei. Perlea lui A. Verona, porumb 500 hect., 6-95 lei. Wechsler lui Marchiani, porumb 850 hect., 7-60 lei. Veron lui O. Graf, cinuat. 2500 hect., 8-— lei. Vronis lui O. Graf, sêcără 3000 hect., 6-05 lei. Portocală lui O. Graf, sêcără 1000 hect., 6-27 $\frac{1}{2}$ lei. Predinger lui Carnevalli, porumb 2000 hect., 7-— lei. Perșoiu lui Petricion, porumb 600 hect., 6-65 lei. Jippa lui A. Verona, porumb 1500 hect., 6-70 lei. Dimitriadi lui Feitler, grâu 3200 hect., 9-35 lei. Zuchlos lui Carnevalli, grâu 3200 hect., 10-70 lei. Marghiloman lui Peirano, grâu 2220 hect., 10-05 lei. Tânăsescu lui Peirano, porumb 1000 hect., 6-40 lei. Perlea lui Peirano, sêcără 1340 hect., 6-20 lei. Tânăsescu lui Peirano, sêcără 400 hect., 6-— lei. Portocală lui Chrisoveloni, grâu 1200 hect., 11-75 lei. Haracopo lui Peirano, grâu 2310 hect., 10-15 lei.

Prețul mărfurilor.

Țirgul de rimători în Steinbruch. În 11 Aprilie n. s'a notat: unguresci bêtărâni grei 55.— cr. până 55 $\frac{1}{2}$ cr., unguresci grei, tineri 57.— cr. până 58 $\frac{1}{2}$ cr., de mijloc 56.— cr. până 57 $\frac{1}{2}$ cr., ușori 54.— cr., până 55.— cr., marfă țărânească, grea — cr., până — cr., de mijloc 54.— cr., până 54 $\frac{1}{2}$ cr., ușoară 52.— cr. până 53 $\frac{1}{2}$ cr., românești, de Bakony, grei 51.— cr. până 51 $\frac{1}{2}$ cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sêrbesci grei — cr. până — cr., transito de mijloc 54.— cr. până 54 $\frac{1}{2}$ cr., transito ușori 53.— cr. până 53 $\frac{1}{2}$ cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cum pînă dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 11 Aprilie 1889.

Sămînțe		Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Sămînțe		Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
		dela	până			dela	până
Grâu							
Bănățeneșco, nou		—	—	—		—	—
Grâu dela Tisa		7.40	7.60	—		—	—
Grâu de Pesta		7.35	7.55	—		—	—
Grâu de Alba-regală		7.30	7.60	—		—	—
Grâu de Bácska		7.30	7.60	—		—	—
Unguresc de Nord		7.25	7.45	—		—	—
Sămînțe, vechi ori noue		Soia	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.			
			dela	până			
Sêcără			70—72	5.90	6.10		
Orz		Nutreț	60—62	5.80	6.30		
"		de vinars	62—64	6.30	7.10		
"		de bere	64—66	7.35	8.50		
" Ovės		—	39—41	5.25	5.70		
Cucuruz (porumb)		bănăț.	75	4.45	4.65		
"		de alt soia	73	4.70	4.75		
"					5.40		5.75
Hrîșcă							
Mărcă pe termen.	Grâu	de primă.	6.95	7.00			
	"	de toam.	7.33	7.35			
	Cucuruz	Iul. Aug.	4.78	4.81			
"	"	Maiu-Iun.					
"	Ovės	de primă.	5.36	5.31			
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				
			per 100 chilogr.				

Institutul tipografic în Sibiiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

După cetirea atestelor și scrisorilor de mulțumire de mai jos, ori-ce îndoială este exclusă.

Safe Cure a lui Warner

Belgrad, Sêrbia.

Catarina Ilijevici.

se capătă în farmaciile cunoscute.

5. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr.
Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr.
sau 10 bani.

30. **Unirea prostilor.** Poveste de S. vestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.

48. *Acma invasa*. Tragedie în acte
de Alexandru Parodi. Tradus de I.
L. Caragiali. Un exemplar 24cr. sau
48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot
vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt		Copșa mică					
Viena	11.10	8.—			București		4.40	7.30		Viena	11.10	2.—		Teiuș	11.24	3.—	1.42		Copșa mică		2.29	4.35		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18	Predeal		9.12	1.14		Budapesta	11.20	9.05		Alba-Iulia	12.09	3.44	2.32		Șeica mare		3.02	5.05		
Szolnok	11.06	4.05	7.88	9.38	Timiș		9.36	1.45		Szolnok	4.10	5.45		Vințul de jos	12.30	4.10			Loamneș		3.46	5.46		
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	12.02	Brașov	—	10.12	2.32		Arad	2.17	4.30	6.—	Orăștia	1.01	4.43			Ocna		4.18	6.17		
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	1.51	Feldioara	4.10		7.10		Glogovaș	2.37	4.43	6.18	Simeria (Piski)	2.32	6.15	11.—		Sibiu—Copșa mică					
Vărad-Valencea		7.11	9.18	2.11	Apatia	4.56		7.31		Gyorok	3.19	5.07	6.38	Deva	2.52	6.35	11.21		Sibiu		8.50	0.—		
Fugyi-Vásárhely			9.27	2.19	Ágostonfalva	5.37		8.14		Pauliș	3.43	5.19	6.51	Branicica	3.23	7.02			Ocna		9.17	0.24		
Mező-Telegd			9.44	2.32	Homorod	6.07		8.36		Radna-Lipova	4.05	5.41	7.10	Ilia	3.55	7.28			Loamneș		9.45	0.50		
Rév		7.41	10.21	2.55	Hașfalău	6.55		9.12		Conop		6.09	7.37	Gurasada	4.08	7.40			Șeica mare		10.20	1.20		
Bratca		8.10	11.38	3.38	Sighișoara	8.36		10.24		Bérsava		6.28	7.55	Zam	4.44	8.11			Copșa mică		10.49	1.45		
Bucia			12.16	4.01	Elisabetopol	9.13		10.46		Soborșin		7.25	8.42	Soborșin	5.30	8.46								
Ciucia		9.04	12.54	4.23	Mediaș	9.56		11.19		Zam		8.01	9.12	Conop	6.27	9.33								
Huedin		9.34		1.57	4.49	Copșa mică	10.37		11.47	Gurasada		8.34	9.41	Conop	6.47	9.33								
Stana			3.40	5.40		10.59		12.02		Ilia		8.55	9.58	Radna-Lipova	7.23	10.27	5.50		Cucerdea		3.05	10.20	3.25	
Aghiriș			4.16	6.12	Mickasasa	11.16		12.09		Branicica		9.19	10.17	Pauliș	7.43	10.42	6.13		Cheța		3.35	10.50	3.38	
Ghiribău			4.36	6.24	Blaj	11.37		12.25		Deva	1.47	9.51	10.42	Gyorok	7.59	10.58	6.38		Ludoș		3.56	11.11	4.20	
Nădășel			4.58	6.38	Crăciunel	12.33		1.05		Simeria (Piski)	2.08	10.35	11.07	Glogovaș	8.25	11.35	7.19		M.-Bogat		4.06	11.20	4.30	
			5.26	6.56	Teiuș	1.51		1.47		Orăștia		11.09	11.37		8.42	11.39	7.38		Cipeu-Iernut		4.43	11.57	5.11	
Ciuj	11.15			7.16	Aiud	2.18		2.08		Șibot		11.39	12.—	Arad	9.17	12.31	6.20		Kereș-Sz.-Pál		4.58	12.12	5.38	
Apahida	11.34			7.41	Vințul de sus	2.48		2.30		Vințul de jos		12.12	12.29	Szolnok	2.32	5.12			Nireșteu		5.21	12.36	5.53	
Ghiriș	12.46			9.18	Uioara	2.56		2.37		Alba-Iulia		8.05	12.29	Budapesta	6.—	8.20					5.40	12.55	6.13	
Cucerdea	1.30		10.—		Cucerdea	3.14		2.53		Teiuș	8.59	1.16	1.26	Viena	3.—	6.05			Oșorheiu		6.—	4.58		
Uioara	1.37		10.09		Ghiriș	4.01		3.26											Reghinul-săs.		7.56	7.—		
Vințul de sus	1.45		10.19		Apahida	5.28		4.40																
Aiud	2.07		10.48			5.56		5.—																
Teiuș	2.26		11.55		Ciuj	6.37	5.32		8.—															
Crăciunel	3.11		12.34		Nădășel	6.58		8.36																
Blaj	3.24		12.52		Ghiribău	7.14		9.02																
Mickasasa	3.54		1.34		Aghiriș	7.29	6.11		9.32															
Copșa mică	4.09		2.19		Stana	7.56		10.11																
Mediaș	4.21		2.46		Huedin	8.16	6.43		10.51															
Elisabetopol	5.11		3.31		Ciucia	8.58	7.12		12.16															
Sighișoara	5.45		3.59		Bucia	9.15		12.50																
Hașfalău	6.12		4.32		Bratca	9.34		1.19																
Homorod	7.32		6.53			9.53	7.51		2.—															
Ágostonfalva	8.17		7.21		Mező-Telegd	10.25	8.17		3.04															
Apatia	8.37		8.23		Fugyi Vásárhely	10.47		3.36																
Feldioara	9.06		9.02		Vărad-Valencea	10.57		3.52																
Brașov	9.45		9.52		Oradea-mare	11.04	8.42		4.03															
Timiș	1.55	5.37				11.19	8.47	10.50	4.47															
Predeal	2.53	6.20			P. Ladány	1.15	10.08	1.33	7.30															
București	3.28	6.47			Szolnok	3.29	11.51	3.29	3.15															
	9.35	11.50			Budapesta	6.33	1.55	7.45	10.—															
					Viena	2.50	7.15	6.05																
Murăș-Ludoș—Bistrița					Bistrița—Murăș-Ludoș					Bistrița—Murăș-Ludoș					Bistrița—Murăș-Ludoș					Bistrița—Murăș-Ludoș				
Murăș-Ludoș					4.40					Bistrița					—					—				
Țăgu-Budatelic					8.02					Țăgu-Budatelic					9.41					9.41				
Bistrița					—					Murăș-Ludoș					1.11					1.11				
Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.																								

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gernia**.